

(Winther) og det ærede Medlem, som nu satte sig, noget overvurderer, hvad man kan udrette med Penge alene. Ganske vist er den Bestilling, som man vil paalægge Mandskabet og Befalingsmændene for Söminercorps'et farlig; men jeg troer dog ikke, den er störr farligere end mange andre Grene af Krigshaandværket. Er den imidlertid anseet for farlig, maatte man ogsaa betale leiede Fölk meget höit, for at faae dem til at give sig af dermed, og naar til den Fare, som i og for sig er forbunden med at behandle Söminerne, kommer en anden Fare for dem, som skulde være med til at udlægge Söminerne i Tjendens Nærhed, ville de Vedkommende maaffee ikke ansee sig for tilstrækkelig betalte. Man udsættes saaledes let for, at man kommer til at betale for höit i Fredstid, for at uddanne Mænd, og at disse da, naar man skal bruge dem, finde, at Regningen ikke staaer rigtig, at den Fare, som de skulde underkaste sig, er for stor, og at de derfor svigte. Det vilde dog være det allerværste Resultat af mange Mars Bestræbelser, at man fik dygtige Fölk, som man gav mange Penge ud til, men som man til Syvende og Sidst ikke kunde stole paa. Jeg troer, at dette vilde være næsten den uundgaaelige Følge af den Fremgangsmaade, som er tilraadet af det ærede Medlem. Man har ogsaa i denne Henseende ikke saa ganske saa Erfaringer, ikke blot i vor Hær, men ogsaa i andre Hæere, nemlig, at de Fölk, som lade sig leie og vel at mærke, uden at komme ind i nogen fuldstændig Ordning, og som ikke have Udfigt til Forfremmelse eller til Pension, for hvem det overhovedet ikke bliver en egentlig Livsopgave, vil man i det Hele taget ikke kunne stole paa. I denne Retning vil man kun kunne udrette meget Lidt med Penge. For de samme Penge vilde man kun kunne faae et overordentlig ringe Antal af kyndige Fölk, medens man ikke vil kunne skaffe det større Antal tilveie, som man saa haardt vil komme til at trænge til i Krigstid. Naar det ærede Medlem for Aarhus yttrede, at han dog virkelig var med til at levere Ramme, saa foreskommer det mig, at det, der netop er Tale om, er, at han ikke vil levere Rammien, medens Fleertallet vil det, og hvorledes da det ærede

Medlem kan gjøre Fordring paa, at han leverer foruden Glas ogsaa Ramme, det forstaaer jeg ikke. Jeg troer, at det er betænkeligt i den Grad, at overvurdere det, som man kan udrette med Penge alene, som det ærede Medlem har foreslaaet. Det ærede Medlem har ved tidligere Leiligheder meent, at man kunde ordne Hæren paa den Maade, at man stillede en vis Sum til Regjeringens Raadighed og lod den skaffe og vakte dermed; men jeg tvivler paa, at der er nogen forstandig Regjering og Nogen, der har Følelse af et Ansvar, der vil gaae ind derpaa, hverken i den større Maalestok, som det ærede Medlem dengang foreslog, eller den mindre Maalestok, som det ærede Medlem nu anbefaler.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Forslag af Udvalgets Fleertal:

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om

Personellet ved Söminetjenesten.

I Anledning af, at Ingenieurcorps'et overtager Ledelsen af Söminetjenesten, ansættes ved samme foruden de i Lov om Hærens Ordning opførte Befalingsmænd:

- 1 Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 2 Stabssergenter,
- 1 Obersergent,
- 4 Sergenter.

Disse Befalingsmænd kunne ansættes paa anden Maade end den ved Lov om Hærens Ordning fastsatte.

Det øvrige Befalingspersonale, der behøves til Söminetjenesten, afgives deels af Hæren, deels af Søværnet.

Til Ingenieurcorps'et udskrives aarlig 20 Mand flere end fastsat i Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning. Af dette Mandskab forblive ved Udløbet af den første samlede Uddannelsesetid 2 Undercorporaler og 10 Menige til fortsat Tjeneste i 1 Aar.

De ved denne Lov foranledigede Udgifter afholdes i Finantsaaret 1870—71 af den